

[Finansministeren.]

stigning i samfundet svare til en stigning i lønninger og andre indkomster, der kan anslås til 3½-4 pct., og dette vil slå tungt igennem på statsudgifterne, hvor lønandelen er relativt stor.

Pris- og lønstigningerne er fra 1970-71 til 1971-72 anslået til godt 2 milliarder kr. Langt den væsentligste del heraf er allerede indtruffet i løbet af indeværende finansår, der som nævnt har været præget af en ret hurtig opgang i prisniveauet og af ganske omfattende justeringer af lønniveauet for de statsligt ansatte, til dels som reaktion på den forholdsvis langsomme lønstigning på dette område gennem 1969.

Når den anslåede pris- og lønstigning fra finansåret 1970-71 til finansåret 1971-72 er betydelig mindre end den reserve på 2,6 milliarder kr. til imødegåelse af pris- og lønstigninger, som er afsat på finanslovsforslaget, skyldes det, at denne reserve skal dække alle merudgifter i forhold til det fastsatte budgetteringsprisiniveau, som med visse undtagelser er fastsat som pris- og lønniveauet i april 1970, og reserven inkluderer således bl. a. de to af julipristallet udløste dyrtidsportioner og de af momsforhøjelsen pr. 1. juli 1970 afledte prisstigninger.

I forhold til den i september fremlagte finansplan for 1971-72 er pris- og lønreserven reduceret med 200 mill. kr., og denne justering er gennemført for at markere regeringens ønske om at tilvejebringe en langsommere stigning i priser og indkomster.

Statsministeren har i går gjort rede for regeringens syn på nødvendigheden af, at de penge- og finanspolitiske virkemidler suppleres med direkte forholdsregler mod inflationen. Jeg skal ikke gentage denne argumentation, men blot understrege, at et fortsat indkomstkapløb efter indførelsen af kildeskatten ikke giver lønmodtagerne nogen reelle fordele, der står i rimeligt forhold til de omkostningsmæssige ulemper.

Under forårets forhandlinger om bortfald af dyrtidsregulering mod compensation over lønmodtagernes beskatning blev det påvist, hvor lille en nettofordel lønmodtagerne har af de indkomststigninger, der ligger ud over produktivitetstigningerne, og som derfor væltes over på priserne. Det blev påvist, hvor enkelt den selv samme fordel kunne være opnået ved en ændring af beskatnings-

reglerne. Jeg understreger, at efter at vi har fået kildeskatten, rammes nu alle stigninger i lønniveauet øjeblikkelig af den derved udløste skattestigning.

Den sikre virkning indadtil af fortsat stærke pris- og lønstigninger vil derfor være en fortsat hurtig stigning i de offentlige udgifter, hvor lønninger og pensioner vejer tungt, og i det offentliges skatteindtægter. Denne udvikling vil nødvendigvis medføre, at skattetrykket forøges yderligere. Udviklingen gennem 1970 har givet os anskuelsesundervisning heri.

Den sikre virkning udadtil vil blive, at vi afskærer os fra den forbedring af det danske konkurrenceforhold, som skal muliggøre en forcering af den danske industrieksport og dermed sikre en fortsat høj beskæftigelse, selv om den indre efterspørgsel kun stiger jævnt.

Inden jeg til afslutning omtaler den samlede balance på statsbudgettet, skal jeg kort nævne udviklingen i statens personale. Bestræbelserne på at begrænse oprettelsen af nye stillinger, som udførligt blev omtalt i fjor, er et væsentligt led i budgetkontrollen. De oplysninger, der er meddelt i anmærkningerne til finanslovsforslaget og i indledningen til budgetoverslagene, viser, at det budgetterede antal stillinger ligger et godt stykke under personalelofterne, og det er derfor regeringens hensigt ved fastsættelsen til foråret af retningslinjer for næste års budget at gennemføre en reduktion af niveauet for de kommende års personalelofter.

Finanslovsforslaget viser en forøgelse af overskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet på godt 200 mill. kr. i forhold til det skøn for indeværende finansår, som blev fremlagt i september.

Af hensyn til kommunernes likviditet vil regeringen rykke udbetalingen af vejrefusionerne frem fra april 1971, dvs. fra finansåret 1971-72, til februar 1971, dvs. til finansåret 1970-71. Denne omlægning er på statsfinanserne registreret på kapitalbudgettet, idet der kun er tale om et ændret udbetalingstidspunkt, ikke om en reel ændring af statens eller kommunernes økonomiske aktivitet. Omlægningen medfører dog alligevel, at kasseoverskuddet i 1970-71 reduceres med godt 600 mill. kr. og i 1971-72 forøges med de samme godt 600 mill. kr. Der indtræder således en stigning i kasseoverskuddet på